

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 326/04-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. októbra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť INCHEBA, a. s., so sídlom Viedenská cesta 3, Bratislava, zastúpenej advokátom JUDr. J. H., Advokátska kancelária, B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Okresného súdu Bratislava V o zamietnutí námietok proti exekúcii sp. zn. 36 ErNr 1185/03 z 2. júla 2004 a rozhodnutím Okresného súdu Bratislava V o zamietnutí odkladu exekúcie sp. zn. 36 ErNr 1185/03 z 2. júla 2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť INCHEBA, a. s., **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. septembra 2004 doručená sťažnosť INCHEBA, a. s., so sídlom Viedenská cesta 3, Bratislava (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpenej advokátom JUDr. J. H., Advokátska kancelária, B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutím Okresného súdu

Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) o zamietnutí námietok proti exekúcii sp. zn. 36 ErNr 1185/03 z 2. júla 2004 a rozhodnutím okresného súdu o zamietnutí odkladu exekúcie sp. zn. 36 ErNr 1185/03 z 2. júla 2004. Ide o exekučné konanie oprávnenej R. G., B. (ďalej len „oprávnená“), proti povinnému, ktorým je sťažovateľ, o zaplatenie 2 412 195,60 Sk s prísl.

Podľa tvrdenia sťažovateľa 25. augusta 2003 bol okresným súdom prijatý návrh na začatie exekučného konania v prospech oprávnenej a v neprospech sťažovateľa na vymożenie pohľadávky vo výške 2 412 195,60 Sk s prísl. Tejto právnej veci bola pridelená spisová značka 36 ErNr 1185/2003 a vec bola pridelená na rozhodnutie zákonnej sudkyňi JUDr. R. N.

Dňa 27. augusta 2003 poveril okresný súd súdneho exekútora JUDr. B. P. vykonaním exekúcie. Súdny exekútor vydal 4. septembra 2003 upovedomenie o začatí exekúcie. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo sťažovateľovi doručené 9. septembra 2003. Po doručení upovedomenia o začatí exekúcie vzniesol sťažovateľ u súdneho exekútora v zákonnej lehote námietky. O námietkach sťažovateľa proti exekúcii rozhodla uznesením o zamietnutí námietok z 2. júla 2004 sudkyňa Mgr. M. K. Uznesenie o zamietnutí námietok a uznesenie o zamietnutí návrhu na odklad exekúcie boli právnemu zástupcovi sťažovateľa doručené 16. júla 2004.

Pretože podľa názoru sťažovateľa o námietkach proti exekúcii nerozhodla zákonná sudkyňa, obrátil sa právny zástupca sťažovateľa na predsedu okresného súdu s písomnou žiadosťou z 18. augusta 2004 o objasnenie skutočnosti, z akých dôvodov vo veci nerozhodoval zákonný sudca, a súčasne požiadal o poskytnutie možnosti nahliadnuť do evidencie rozdeľovania vecí a rozvrhu práce za účelom získania informácie, či vo veci rozhodoval zákonný sudca vybraný náhodným výberom.

Na základe predvolania sa sťažovateľ dostavil za účelom prejednávania svojej žiadosti 31. augusta 2004 do kancelárie predsedu okresného súdu. Právnemu zástupcovi sťažovateľa bol predložený dodatok k rozvrhu práce na rok 2004 z 31. mája 2004 sp. zn. Spr 3282/03.

Z dodatku k rozvrhu práce vyplýva, že z dôvodu zabezpečenia rovnomerného zaťaženia sudcov, ako aj z dôvodu nástupu sudkyne Mgr. M. K. na okresný súd a z dôvodu odchodu JUDr. R. N. na materskú dovolenku sa zmenil rozvrh práce na rok 2004 s účinnosťou od 1. júna 2004 tak, že veci z oddelenia JUDr. N. boli pridelené na vybavenie Mgr. K. Podľa ústneho vyjadrenia predsedu okresného súdu k prideleniu veci náhradnému sudcovi dochádza vtedy, keď ide o dočasnú neschopnosť vykonávať agendu sudcu, pričom materskú dovolenku za dočasnú neschopnosť považovať nemožno. Preto bola spisová agenda prerozdelená dodatkom k rozvrhu práce a pridelená Mgr. M. K.

Podľa názoru sťažovateľa princíp práva na zákonného sudcu nie je dodržaný ani vtedy, ak je sudca síce určený rozvrhom práce, ale takým spôsobom, ktorý popiera účel práva na zákonného sudcu. Sťažovateľ vidí porušenie svojho základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 ústavy v tom, že sudkyňa Mgr. M. K. bola síce určená dodatkom k rozvrhu práce, ale podľa názoru sťažovateľa mala túto právnu vec prevziať sudkyňa, ktorá bola určená vopred rozvrhom práce na zastupovanie.

Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 36 ErNr 1185/03 zo dňa 02. 07. 2004 o zamietnutí námietok sťažovateľa a uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 36 ErNr 1185/03 zo dňa 02. 07. 2004 o zamietnutí odkladu exekúcie bolo porušené právo sťažovateľa nebyť odňatý jeho zákonnému sudcovi garantované čl. 48 ods. 1 Ústavy SR.

2. Uznesenie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 36 ErNr 1185/03 zo dňa 02. 07. 2004 o zamietnutí námietok sťažovateľa a uznesenie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 36 ErNr 1185/03 zo dňa 02. 07. 2004 o zamietnutí odkladu exekúcie sa zrušujú a vec sa vracia na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov konania.“

K sťažnosti sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril predseda okresného súdu podaním doručeným ústavnému súdu 8. októbra 2004, v ktorom sa uvádza, že v predmetnej

právnej veci sťažovateľ nenamieta zákonného sudcu Mgr. N., ktorej bola vec pridelená náhodným výberom podľa rozvrhu práce na rok 2003. Sťažovateľ namieta predelenie spisu sudkyňi Mgr. K., čo odôvodňuje tým, že princíp práva na zákonného sudcu nie je dodržaný ani vtedy, ak je sudca síce určený rozvrhom práce, ale takým spôsobom, ktorý popiera účel práva na zákonného sudcu. Po odchode sudkyne Mgr. N. na materskú dovolenku a nástupe Mgr. K. na okresný súd bolo celé oddelenie 35 E a 36 Er (ktoré dovtedy mala pridelené Mgr. N.) pridelené na vybavenie Mgr. K. Zmena rozvrhu práce od 1. júna 2004 takto riešila z dôvodu odchodu na materskú dovolenku pridelenie všetkých vecí patriacich do oddelenia 35 E a 36 Er, teda nie iba jednej veci, čím bola zabezpečená transparentnosť a účelnosť takéhoto postupu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch a sudcoch“) nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Zákonným sudcom je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a je určený rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd

rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie v senáte.

Podľa § 27 ods. 1 zákona o súdoch a sudcoch rozvrh práce zostavuje predseda súdu po predchádzajúcom prerokovaní so sudcami a vyššími súdnymi úradníkmi tohto súdu. V prípade zmien týkajúcich sa doterajšieho zaradenia sudcov, vyšších súdnych úradníkov a ďalších zamestnancov súdu podľa osobitného predpisu musí byť návrh s nimi prerokovaný vopred.

Podľa § 27 ods. 2 zákona o súdoch a sudcoch pri tvorbe rozvrhu práce sa musí rešpektovať zásada rovnomernej zaťažnosti sudcov a vyšších súdnych úradníkov.

Podľa § 27 ods. 3 zákona o súdoch a sudcoch rozvrh práce vydáva predseda súdu s uvedením výsledku prerokovania v sudcovskej rade.

Podľa § 27 ods. 4 zákona o súdoch a sudcoch evidencia rozdeľovania vecí na prejednanie musí zabezpečovať možnosť kontroly, aby si každá osoba, ktorá má na veci právny záujem, mohla nazretím do spisu a evidenčných pomôcok preveriť pridelenie vecí zákonnému sudcovi.

Podľa § 27 ods. 5 zákona o súdoch a sudcoch každý má právo nazrieť do rozvrhu práce a robiť si z neho výpisy a odpisy.

Podľa § 2 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 66/1992 Zb. o Spravovacom poriadku pre okresné a krajské súdy v znení neskorších predpisov (ďalej len „Spravovací poriadok“) rozdelenie práce na súdoch sa určuje na kalendárny rok rozvrhom práce; v rozvrhu práce sa určí aj zastupovanie sudcov.

Podľa § 2 ods. 2 Spravovacieho poriadku v prípade dlhodobej neprítomnosti sudcu alebo výrazných rozdielov v pracovnom vyťažení určí predseda súdu rozsah presunu agendy do iného oddelenia.

Podľa § 2 ods. 3 Spravovacieho poriadku v prípade náhlej prekážky brániacej sudcovi vykonať jednotlivé úkony v konaní, môže predseda súdu nimi poveriť iného sudcu.

Podľa § 2 ods. 4 Spravovacieho poriadku opatrenia podľa odsekov 2 a 3 vykonáva predseda súdu v súlade s určeným zastupovaním v rozvrhu práce, pokiaľ zabezpečenie riadneho chodu súdu nevyžaduje iný postup. Rovnako postupuje aj v prípade vylúčenia sudcu.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní tejto časti sťažnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde skúmal, či v danom prípade nejde o zjavne neopodstatnenú sťažnosť. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti je jej zjavná neopodstatnenosť, ktorú možno vysloviť v prípade, ak ústavný súd nezistí priamu príčinnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal sťažovateľ (I. ÚS 53/96, I. ÚS 62/96, I. ÚS 20/97).

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98). Teda úloha ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu nespočíva v tom, aby určil, či preskúmanie veci predloženej navrhovateľom odhalí existenciu porušenia niektorého z práv alebo slobôd zaručených ústavou, ale spočíva len v tom, aby určil, či toto preskúmanie vylúči akúkoľvek možnosť existencie takéhoto porušenia. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenšej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 4/00).

Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach opakovane vyslovil právny názor, že ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať rozhodnutie všeobecného súdu v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 139/02, I. ÚS 13/00, I. ÚS 115/02).

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti uviedol, že účelom základného práva priznaného čl. 48 ods. 1 ústavy je zabezpečiť občanovi, aby ochranu jeho právam poskytol sudca ako predstaviteľ tej zložky súdnej moci, ktorá má právomoc o veci konať, a aby ochranu práva v rámci súdnej moci poskytol sudca zo súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný. Účel práva priznaného čl. 48 ods. 1 ústavy sa splní, keď o práve občana rozhodne sudca pridelený na výkon funkcie na súde toho stupňa súdnej moci, ktorý je vecne a miestne

príslušný rozhodnúť, za predpokladu, že podľa rozvrhu práce ide o sudcu, ktorý je oprávnený konať a rozhodovať určitý druh súdnej agendy (II. ÚS 15/96).

Účelom práva na zákonného sudcu je ochrana pred účelovým a ľubovoľným obsadzovaním súdu ad hoc. V rámci zásady „nikto nemôže byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi“ ide o upevnenie sudcovskej nezávislosti a je zárukou pre účastníka konania, že jeho právna vec bude rozhodovaná sudcom určeným podľa vopred stanovených zásad. Za zákonného sudcu treba považovať sudcu, ktorý spĺňa zákonom ustanovené predpoklady na výkon tejto funkcie, bol natrvalo alebo dočasne pridelený na výkon funkcie na určitom súde, jeho funkcia nezanikla a bol určený v súlade s rozvrhom práce súdu (I. ÚS 8/94, II. ÚS 43/97, II. ÚS 47/99).

Prostredníctvom inštitútu rozvrhu práce na príslušný rok dochádza vopred k stanoveniu jasných zásad, podľa ktorých má byť určené, ktorý konkrétny sudca má rozhodnúť konkrétny spor. Prostredníctvom rozvrhu práce sa realizuje účel práva na zákonného sudcu. Ide o garanciu proti novej svojvôli pri určovaní, ktorý sudca má byť povolaný na rozhodnutie právnej veci účastníka konania. Pravidlá pridelovania súdnej agendy a určenia zloženia senátov obsiahnuté v rozvrhu práce sú prostriedkom na realizáciu ústavného imperatívu „nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi“. Pridelovaním spisov podľa rozvrhu práce sa zabezpečuje predvídateľnosť a transparentnosť obsadenia súdu vrátane zastupovania sudcov. Osoba sudcu v zložení senátov musí byť istá ešte pred tým, ako návrh v civilnej veci, resp. inej právnej veci dôjde súdu. Otázka zastúpenia sudcov v prípadoch vylúčenia sudcu z prejednávania a rozhodovania veci z dôvodu zaujatosti, v prípadoch neprítomnosti sudcu z dôvodu práceneschopnosti, dovolenky, stáže, pracovnej cesty, materskej dovolenky a pod. sa musí tiež riadiť vopred stanovenými pravidlami určenými rozvrhom práce.

Z rozvrhu práce okresného súdu na rok 2004 sp. zn. Spr 3282/03 (ďalej len „rozvrh práce“) vyplýva, že agendu patriacu do oddelenia 36 Er mala pridelenú sudkyňa Mgr. R. N. Jej zástupcom bola v súlade s rozvrhom práce sudkyňa JUDr. J. T. (str. 18 rozvrhu práce). Podľa rozvrhu práce (str. 28 a 29 písm. b a l) v prípade neprítomnosti sudcu prvý týždeň ho

zastupuje na pojednávaniach sudca podľa rozvrhu zastupovania. V prípade neprítomnosti zastupujúceho sudcu a dlhšej neprítomnosti sudcu podľa rozhodnutia predsedu, resp. podpredsedu súdu. Ak je predpokladaná neprítomnosť sudcu z dôvodu stáže, materskej dovolenky, ďalšej materskej dovolenky, dlhodobej práceneschopnosti (...), a z toho dôvodu dochádza k prerozdeleniu alebo prevzatiu jeho oddelenia, po odpadnutí prekážky sa spisy vrátia sudcovi, ktorý predmetné oddelenie vybavoval. Z dodatku č. 10 k rozvrhu práce na rok 2004 sp. zn. Spr 3282/03 z 31. mája 2004 vyplýva, že z dôvodu zabezpečenia rovnomerného zaťaženia sudcov, ako aj z dôvodu nástupu sudkyne Mgr. M. K. na okresný súd a z dôvodu odchodu sudkyne Mgr. R. N. na materskú dovolenku zmenil sa rozvrh práce na rok 2004 s účinnosťou od 1. júna 2004 nasledovne tak, že oddelenie 36 Er, 36 Erd, 36 ErCud, teda agenda, ktorú do nástupu na materskú dovolenku vybavovala sudkyňa Mgr. R. N., má vybavovať sudkyňa Mgr. M. K. a zastupovať ju bude sudkyňa JUDr. T. Z dodatku č. 16 k rozvrhu práce na rok 2004 vyplýva, že z dôvodu nástupu sudkyne Mgr. M. K. na polročnú stáž s účinnosťou od 20. septembra 2004 oddelenie 36 Er, 36 Erd, 36 ErCud má vybavovať sudkyňa JUDr. I. B.

Ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie svojho základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, ako zjavne neopodstatnenú z dôvodu, že zmena zákonnej sudkyne Mgr. N. sa udiala transparentným spôsobom v súlade s rozvrhom práce na rok 2004, a to dodatkom k rozvrhu práce z dôvodu odchodu Mgr. N. na materskú dovolenku a nástupu Mgr. K. na okresný súd a z dôvodu rovnomerného zaťaženia sudcov okresného súdu. Zmena sa udiala v súlade s vopred stanovenými zásadami rozdeľovania občianskoprávnej agendy, ktoré sú upravené v rozvrhu práce na rok 2004 (str. 28 a 29 písm. b a l). V danom prípade celá agenda 36 Er, 36 Erd, 36 ErCud, ktorú pred odchodom na materskú dovolenku vybavovala sudkyňa Mgr. N., prešla na vybavovanie sudkyňi Mgr. K. Teda nešlo o zmenu, ktorá by bola uskutočnená ad hoc (ktorá by sa vzťahovala iba na konkrétnu právnu vec), ale išlo o zmenu, ktorá sa vzťahovala na celú agendu 36 Er, 36 Erd, 36 ErCud, ktorú pred odchodom na materskú dovolenku vybavovala Mgr. N. V danom prípade nemožno hovoriť o netransparentnosti alebo o svojvôli pri rozdeľovaní agendy sudkyne Mgr. N. odchádzajúcej na materskú dovolenku. Sťažovateľ namietal, že agendu mala prevziať

zastupujúca sudkyňa v súlade s § 2 ods. 4 Spravovacieho poriadku. Avšak v súlade s § 2 ods. 2 Spravovacieho poriadku v prípade dlhodobej neprítomnosti sudcu alebo výrazných rozdielov v pracovnom vyťažení určí predseda súdu rozsah presunu agendy do iného oddelenia a podľa § 2 ods. 4 Spravovacieho poriadku pokiaľ zabezpečenie riadneho chodu súdu vyžaduje iný postup ako poverenie zastupujúceho sudcu určeného rozvrhom práce, a v danom prípade zabezpečenie riadneho chodu súdu si vyžadovalo poverenie iného ako zastupujúceho sudcu, pretože nešlo len o poverenie na jeden konkrétny prípad, ale bolo treba riešiť prechod celej agendy 36 Er, 36 Erd, 36 ErCud sudkyne Mgr. N. odchádzajúcej na materskú dovolenku, a tú nebolo možné prideliť zastupujúcej sudkyňi s ohľadom na rovnomerné zaťaženie sudcov, ale bola celá agenda 36 Er, 36 Erd, 36 ErCud (teda nie len konkrétny prípad sťažovateľa) pridelená na vybavenie sudkyňi Mgr. K., ktorá nastúpila na okresný súd. Vzhľadom na transparentnosť pridelenia celej agendy, súlad s rozvrhom práce na rok 2004, súlad so Spravovacím poriadkom a zákonom o súdoch a sudcoch pridelením celej agendy 36 Er, 36 Erd, 36 ErCud sudkyne odchádzajúcej na materskú dovolenku sudkyňi Mgr. K. nebolo porušené základné právo sťažovateľa nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi.

Ústavný súd nezistil porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, ku ktorému malo dôjsť v dôsledku vydania uznesenia o zamietnutí námietok proti exekúcii a uznesenia o zamietnutí odkladu exekúcie sudkyňou Mgr. K., ktorá bola na rozhodovanie určená v súlade s rozvrhom práce okresného súdu na rok 2004 namiesto sudkyne Mgr. N., ktorá odišla na materskú dovolenku.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. októbra 2004